

عنوان مقاله:

عبودیت از منظر عطار نیشابوری

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدعلی جهانی قادی - دانشجوی دکترای زبان ادبیات فارسی، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی ساوه

رضا فهیمی - استادیار گروه زبان و ادبیات واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی ساوه

خلاصه مقاله:

دراین مقاله نویسنده از لا به لای مثنوی های عطار عبودیت و ارتباط خالق با مخلوق و مخلوق با خالق را به نحو زیبایی به تصویر کشیده است و راز و رمزهای مناجات با خداوند و ثمره ای که این بندگی دارد نشان داده است. قطعا در بینش عطار نحوه نگرش او به خالق هستی متفاوت با همگان است و گزینش او از حکایات و تمثیل ها و آیات و روایات را برای تبیین عبودیت چشمگیر است. در قرآن کریم، نشانه بندگی را، تسلیم پروردگار بودن دانسته است. نماز و عبادت با اخلاص، انسان را از کج وری باز میدارد. خداوند علت خلقت جن و انس را پرستش و بندگی می داند، هفت وادی در منطق الطیر نشان دهنده سیر هرکس تا حدظرفیت و کمال خود آن فرد است و قرب هرکس برحسب حال خود او. عقل در توصیف پروردگار ناتوان است ولی در حق شناسی کامل است و کامل تر از آن، جان و دل است. حدناشناسی بنده مستوجب عقوبت سخت خواهد بود که با ظرافت این دوقوله با تمثیل های زیبا به تصویر کشیده است. عطار اعتقاد دارد که حضرت آدم، علت آمدن خود را به جهان بندگی خداوند میداند. او معتقد است که او آزادانه و با میل خویش به جهان قدم گذاشته است، عزت را بفروخته و ذلت خریده، عرش را رها کرده، بندگی اختیار کرده است و ...

کلمات کلیدی:

عبودیت، خالق، مخلوق، اشتیاق، عقل، پاداش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582364>

